

Sygn. akt IV CSK 618/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku A. D.
przy uczestnictwie M. P. i M. P.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 marca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 17 czerwca 2020 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy

sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Zarówno treść przedstawionego zagadnienia prawnego, jak i argumentacja wnioskodawczyni powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka. Sformułowane zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast żaden konkretny przepis prawa nie został w uzasadnieniu wniosku wskazany. Ponadto wywody skarżącej nie mogą uzasadniać zaistnienia przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji lub wykraczający swym zakresem poza granice zasadniczej podstawy prawnej rozstrzygnięcia i irrelevantny dla oceny prawidłowości wykładni lub zastosowania (niezastosowania) właściwego przepisu prawa. Wnioskodawczyni błędnie wskazuje, że podstawą merytorycznego rozstrzygnięcia była opinia i projekt biegłego K. nie złożony do Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego. Jak wynika z sentencji postanowienia Sądu Rejonowego rozgraniczenie zostało dokonane na podstawie projektu sporządzonego przez biegłego J. P. i przyjętego do Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego prowadzonego przez Starostę J. w dniu 6 listopada 2018 r. za identyfikatorem ewidencyjnym (...). Skorzystanie dodatkowo przy rozważaniu przebiegu granicy z opinii jeszcze dwóch innych biegłych nie stanowi błędu a zwłaszcza podstawy do zadania zagadnienia prawnego w sytuacji, gdy podstawę rozstrzygnięcia stanowi projekt prawidłowo zaewidencjonowany.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c.).

jw